

Dosarul nr. 2ra-463/22

2-18162729-01-2ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – E. Badan-Melnic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, I. Secrieru, A. Panov

ÎNCHEIERE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Piciugov Alexandru și de avocatul lui, Roșca Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Suslov Igor către Piciugov Alexandru cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, prin care a fost respins apelul declarat de Piciugov Alexandru, și respectiv, menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 27 iunie 2019, corectată prin încheierea din 13 septembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 08 mai 2018, Suslov Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Piciugov Alexandru, concretizată pe parcurs, solicitând încasarea datoriei în mărime de 5 300 euro, a penalității în mărime de 1 590 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 561, 98 euro, pentru perioada 02 aprilie 2017 – 30 ianuarie 2019, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 28 decembrie 2016, Piciugov Alexandru a împrumutat de la Suslov Igor suma de 5 300 euro, cu termenul scadent – 01 aprilie 2017, întocmindu-se o recipisă în acest sens. Totodată, în recipisa respectivă s-a stabilit expres faptul că, în cazul în care Piciugov Alexandru nu va restitui împrumutul în mărimea și termenul stabilit, va achita o penalitate în mărime de 30 % anual, din sumă împrumutată.

Cu toate acestea, până în prezent pârâtul nu și-a onorat obligația asumată și nu a restituit împrumutul.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 12 aprilie 2018, Suslov Igor a expediat o somație în adresa lui Piciugov Alexandru prin care i-a solicitat achitarea în termen de 7 zile de la recepționare a sumei împrumutate și a penalității stabilite, în caz contrar, Suslov Igor se va adresa în instanța de judecată.

Potrivit avizului de recepție, pârâtul a primit somația la 21 aprilie 2018, însă nu a rambursat împrumutul.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 27 iunie 2019, corectată prin

încheierea din 13 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Suslov Igor a fost admisă parțial.

S-au încasat din contul lui Piciugov Alexandru în beneficiul lui Suslov Igor: - 5 300 euro cu titlu de datorie ce rezultă din contractul de împrumut din 28 decembrie 2016; - 1 590 euro cu titlu de clauză penală; - 1 561, 98 euro cu titlu de dobândă de întârziere; - 4 000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică; - 3 919, 09 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul lui Piciugov Alexandru în beneficiul statului, suma de 3 875, 58 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

La 26 iulie 2019, Piciugov Alexandru, prin intermediul avocatului Roșca Veaceslav, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 27 iunie 2019, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Piciugov Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 27 iunie 2019.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, recipisa din 28 decembrie 2016, corespunde exigențelor unui act juridic producător de drepturi și obligații, deoarece este clar și cert care este obiectul obligației reciproce, condițiile de survenire a obligației de plată, transmiterea dreptului de proprietate, față de cine sunt presupusele datorii care urmează să le achite pârâtul și dacă au fost solicitate și în baza la ce.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

De asemenea, prin prisma prevederilor art.624 și art. 872 alin.(1) din Codul civil, instanța de apel a menționat că reclamantul Suslov Igor este îndreptățit să ceară încasarea penalității și a dobânzii de întârziere, iar ca urmare este justă concluzia primei instanțe privind încasarea de la Piciugov Alexandru în beneficiul lui Suslov Igor a dobânzii de întârziere în sumă de 1 561, 98 euro, pentru perioada 02 aprilie 2017 - 30 ianuarie 2019 și a penalității de 1 590 euro.

Cu referire la argumentele lui Piciugov Alexandru potrivit cărora, suplinirea recipisei cu sintagma de "300 euro" nu-i aparține, instanța de apel a menționat că însuși recipisă a fost întocmită personal de către pârâtul/apelant, iar o expertiză grafoscopică a semnăturilor de pe recipisa în cauză, nu a fost solicitată.

Suplimentar, prin prisma circumstanțelor constatate din materialele cauzei și în corespundere cu prevederile art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău a considerat irelevante argumentele din apel, privind examinarea cauzei în lipsa pârâtului și reprezentantului acestuia.

La 09 martie 2022, Piciugov Alexandru și avocatul lui, Roșca Veaceslav, au depus cerere de recurs prin care au solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021 și restituirea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că, la examinarea cauzei în ordine de apel, recurentului i-a fost îngrădit dreptul la un tribunal efectiv și dreptul la un proces echitabil, prevederi statuate prin art. 6, alin. (1) din Convenția CtEDO.

De asemenea, în cererea de recurs a fost specificat că Piciugov Alexandru nu a întocmit

și nu a semnat recipisa în cauză, iar mențiunea despre penalitatea de 30 % anual, este ilegală.

În context, s-a remarcat că în lipsa accesului liber la justiție, Piciugov Alexandru a fost lipsit de posibilitatea de a înainta cerere reconvențională, solicitând în apărarea drepturilor sale, efectuarea expertizei grafoscopice a recipisei din 28 decembrie 2016.

La 29 aprilie 2022, Suslov Igor, prin intermediul avocatului Ipatii Denis, a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea inadmisibilității cererii de recurs.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, a fost recepționată de către avocatul Roșca Veaceslav, la 30 ianuarie 2022. (f. d. 61, vol. II)

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului, consideră că recursul depus de Piciugov Alexandru și de avocatul lui, Roșca Veaceslav, la 09 martie 2022, declarat este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul consideră că recursul depus de Piciugov Alexandru și avocatul lui, Roșca Veaceslav, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Piciugov Alexandru și avocatul lui, Roșca Veaceslav nu pot duce la admisibilitatea recursului, deoarece, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de

judecată precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului judecătoresc contestat.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Piciugov Alexandru și avocatul lui, Roșca Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Piciugov Alexandru și avocatul lui, Roșca Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
 Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh